

ffjellige Paragrapher skulle udgaae af Lovfor-
slaget, er grundet paa een Betragtning, saa at,
dersom ved den første Afstemning over Lovfor-
slagets § 1 hans Forslag bliver forkastet —
saaledes, at § 1 bliver vedtagen, — bortfalder
derved det øvrige af hans Forslag under Nr. 1,
nemlig at de andre i Forslaget nævnte Para-
grapher skulle udgaae. Jeg vil derfor, i Til-
fælde af, at Afstemningen over § 1 faaer dette
Udfald, ikke lade foretage Afstemning over de
øvrige i Forslaget betegnede Paragrapher, lige-
som jeg overhovedet ikke vil lade foretage Af-
stemning over nogen anden Paragraph i Lov-
forslaget end dem, hvortil der særligt er stillet
Endringsforslag, medmindre Saadant under
Forhandlingerne nærmere skal blive begjæret
af noget Medlem.

Det er saaledes §§ 1—28, 51 og 67 i
Forbindelse med Endringsforslaget under Nr.
1, der nu er Gjenstand for Forhandling.

Erøbering: For jeg gaaer ind paa
Behandlingen af det her foreliggende Spørgs-
maal, maa jeg henlede Thingets Opmærksom-
hed paa, at det ikke er min Skyld, naar
dette eller samtlige Forslag ikke tidligere ere
behørigen drøftede i Rigsdagen, thi naar man
vil efterlæse Forhandlingerne i 17de Samling,
vil man Spalte 891 finde, at jeg efter første
Behandling har foreslaaet Nedsættelsen af et
Udvalg. Et Medlem bemærkede i den Anle-
dning, at Sagen var tilstrækkeligt behandlet i
Rigsraadet, og da det Spørgsmaal kom til
Afstemning, om der skulde nedsættes et Ud-
valg i Rigsdagen, blev det forkastet med 53
Stemmer mod 32. Naar jeg fremdeles, hvad
jeg jævnlig gjorde, henvendte mig til Ministe-
riet for at bringe dette til at opfatte, hvor
nødvendigt det var, at Rigsdagen fik en virke-
lig Anledning til at behandle dette Forslag
tilbunds og til at ændre det, ifald det fandtes
fornuftigt, svarede Conseilspresidenten bestan-
digt eens, at Forslaget hvilede paa en Over-
enskomst, som ikke kunde brydes, og at Rigs-
dagen fik at finde sig i denne Overenskomst.
Det vil naturligviis sige, at der intet Spørgs-
maal var om, at jo Rigsdagen kunde have
sagt Nei og kunde være gaaet ind paa en
nærmere Undersøgelse og Drøftelse, men under

en Betingelse som den, der forelaa, og med
en saadan Udtalelse fra Ministeriets Side var
det meget vanskeligt at komme til en alvorlig
Prøvelse af de enkelte Paragrapher og hvad
der kunde være at udsætte derpaa. Jeg har
altid haabet paa denne tredje Behandling, idet
jeg har ventet, at man inden den Tid gjennem
nye Valg skulde komme til en Erkendelse af,
at Sagen dog ikke alene forjænte, men burde
behandles af Rigsdagen paa en anden Maade,
end hidtil havde været Tilfældet; og at denne
Maade at blande de to Forsamlinger sam-
men, som om de i denne Sag havde med
hinanden at gjøre, ikke kunde gaae an, men
kun kunde have forbærlige Følger. Det
kunde føre til, hvad jeg vil kalde en par-
lamentarisk Usurpation, en anden Form for
at gjøre sin Villie gjælden mere med Magt
end med Ret; men det kunde ikke bringe Sa-
gen dertil, at der ved en simpelt lovlig Frem-
færd indensfor Rigsdagens Grændser kunde
fremkomme en Afgjørelse, som var helbig, nyt-
tig og overensstemmende med de almindelige
Retsprinciper, der ligge paa Bunden af vor
hele Tilværelse. Man maa altsaa vel lægge
Mærke til, at naar jeg saa seent kommer til-
bage paa Forslag af denne Natur, lig-
ger det deri, at man har forhindret Under sø-
gelserne fra tidligere at komme frem. Man
glemme derhos ikke, at jeg ogsaa ad en anden
Vej har forsøgt at naae det Samme, nemlig
ved at anklage Ministrene for deres ulovlige
Fremfærd i Forsatningsagen, men at denne
Sag ikke er bragt til Drøftelse; den er bleven
afviist. Jeg for mit personlige Vedkommende
har altsaa gjort Alt, hvad jeg til dette Dieblif
har kunnet, for at bringe Sagen til en alvor-
lig Undersøgelse og Drøftelse, før den kom til
endelig Afslutning.

Jeg gaaer nu over til at behandle de Pa-
ragrapher, som jeg har foreslaaet skulle udgaae
af Forslaget. Allerede ved første Behandling
har jeg hentydet til, hvorom det her gjaldt.
Jeg har seet, at Rigsraadet uden stor Betænk-
ning har indladt sig paa at drøfte idetmindste
een Lov, der, som vedrørende et særligt An-
liggende, var det uvedkommende, nemlig Lov-
forslaget om Krigsskadeserstatningen; men jeg
vil ikke have, at Rigsdagen skal gjøre det